
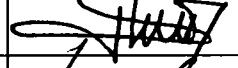

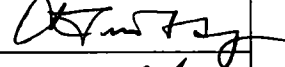
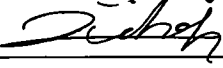

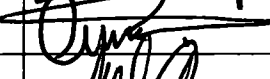

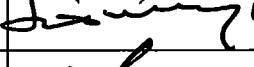

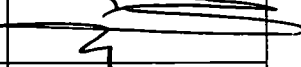

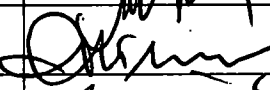

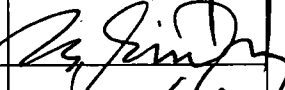

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de kadına yönelik şiddet, baskı ve devamında gelen kadın cinayetlerinin hiç durmadan giderek artmasının nedenlerinin araştırılarak, alınması gereken önlemlerin tespiti konusunda Anayasanın 98. ve İçtüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri gereğince ekte sunulan gerekçe çerçevesinde Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.29.04.2014

(1)Ali ÖZ
Mersin Milletvekili

Atilla Kaya	İst.	
F. Ali TORLAR	İST.	
E. Semih YALGIN	Bağcıtepe	
Ölçü Öztürk	Erzurum	
Zihnel Töre	Ankara mo	
Murat Başeroglu	İst Mh	
Emin ÇINAR	Kastamonu	
Şahin ÖZ	İst	
Hüseyin ÇİZLEKÇİ	Ömeriye	
Mehmet Erdoğdu	Muş	
Seylettin Yılmaz	Adana	
Kenan ŞİMŞEK	SAMSUN	
Necati ÖZENOY	BURSA	
Koray Aydın	Tatvan	
Özcan YENİÇERİ	ANKARA	
Alihan İSK	Kütahya	
Mesut DENEĞLİ	Kahramanmaraş	
Celal Adan	İST	
Mustafa ESEN	Antalya	
Ali İbrahim	Antalya	

GEREKÇE

Türkiye Cumhuriyeti anayasasına göre, ülke sınırları içinde yaşayan herkesin sağlıklı bir çevrede yaşayabilmesi devletin görevidir. Biyolojik ve fiziksel çevrenin yanında sosyal çevrenin de sağlıklı olması bireyin en temel anayasal hakkıdır. Sağlıklı bir sosyal çevrenin oluşması ve sürdürülebilmesinin önündeki en büyük engellerden biri bireysel ve toplumsal şiddettir.

Toplumsal cinsiyete dayanan roller iktidar ilişkilerini yansıtmakta ve erkeğin kadına hükmetmesini meşrulaştırmaktadır. Erkek egemen dil ve kültür ortamı, hem özel hem toplumsal alanda cinsiyete dayalı ayrımcılığın bir araç olarak kullanılmasının ve yeniden üretilmesinin temel taşıyıcıları olmuştur. Devletin, hem özel hem kamusal alanda mevcut olan şiddeti görmezden gelmesi, yok sayması, toplumsal cinsiyet ayrımcılığına karşı etkili politikalar geliştirmemiş olması, kadına yönelik şiddeti sürekli kılmaktadır. Bu şiddetin, erkekler ve kadınlar arasındaki eşit olmayan güç ilişkilerinin bir göstergesi, kadınları zorla bağımlı bir konuma sokmanın toplumsal mekanizmalarından biri olarak, kadını ekonomik ihtiyaçlarından, sosyal haklarından yoksun bırakmaktadır.

Ülkemizde yasalar, kadına karşı şiddetle mücadele için yeterli hükümlere sahip değil mi? Şiddet azalacağına, niçin artmaktadır? Son yıllardaki artış yüzde binlerle ifade edilecek rakamlara ulaşmıştır. Türkiye'de 2014 yılının ilk 100 gününde 61 kadın şiddet sonucu yaşamını yitirmiştir. Ne hoştur ki Kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadeleye ilişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesini ilk imzalayan ve onaylayan ülke Türkiye olmuştur.

Sorunun kökenine inerek, kadınların bilinç üstünde olmasa da bilinçaltında neden erkekleri bir anlamda "daha üstün" saydıklarını araştırmak, çözüm önerileri üretmeyi kolaylaştıracaktır.

Erkek merkezli, yanlış bakış açısının nedenleri üç başlıkta incelenebilir:

-Aile Faktörü

-Eğitim Sistemi

-Toplumsal Kalıplar

Erkek Egemen Toplumun göz ardı edilmeye çalışılmasına rağmen, aslında kadınlar kadar erkekler de bu çarpık sistemin mağdurlarıdır. Bunun içindir ki Erkek Egemen Toplum bakış açısının aşılması, kadınların olduğu kadar erkeklerin de yaşam standartlarını yükseltecektir.

Şiddet konusunda bilgilendirmek, tedbirler getirmekle ancak toplumda bir farkındalık yaratıldı; medya aracılığıyla yaygınlaştırıldı. Çözüm için çok yönlü çalışmalar yapıldı; yapılıyor fakat olumlu bir gelişme sağlanamıyor. Çünkü sorunu çözmek için bir yanı eksik kalıyor. Şiddetle mücadele için 6284 sayılı Kanun yürürlükte. Ancak, yasanın amaca uygun uygulanmasını destekleyecek altyapısı henüz oluşturulmadı. Şiddeti Önleme İzleme

Merkezleri ülke çapında kurulmadı, yönetmeliği çıkarılmadı. Bir toplumsal sorun olan kadına yönelik şiddet ancak kararlı bir devlet politikası uygulanmasıyla sona erdirilebilir.

Yoksunluk ve baskı şiddetin ortaya çıkışında önemlidir. Düşük gelir düzeyi ile beraberinde yaşanan stres ve kısıtlı kaynaklar şiddet riskini arttırmaktadır. Şiddet, işsiz veya prestiji düşük işlerde çalışanlar arasında daha dramatik olmaktadır

Tüm toplumda var olan kemikleşmiş kültür özellikleri, şiddetle mücadele ile görevli mesleklerin alt kültürü ile pekiştirildiğinden bunların değiştirilmesi güçtür ancak imkânsız değildir. Hem tüm topluma, hem kadınların kendilerine, hem de kolluk ve yargıçlara ısrarla eğitici ve bilinçlendirici mesajlar verilmeli, yoğun kurs ve medya desteği ile bu vahşet ile mücadele daha etkin bir şekilde yapılmalıdır.

Uygar toplum, kadın ve erkeğin omuzlarında yükselecek ve geleceğe taşınacaktır. Konuya bu bilinçle yaklaşıldığında toplumda her iki cinsin özellikle de kadının yeri, etkinliği, donanımı ve gereksinimleri, daha fazla önem ve değer kazanacaktır. Bu gerçeği kavrayıp benimseyen ve gereğini tam olarak yerine getirebilen uluslar, sadece kendi geleceklerini kurmakla kalmayıp, diğer ulusların yarınlarında da söz sahibi olacaklardır.

Bireysel ve toplumsal şiddetin izlerini derinden yaşayan ülkemizde, “ŞİDDET” konusunda daha yapılacak çok şey, söylenecek çok söz vardır.